

Молотив раз у попа
Парубок Микита
Та якось там і украв
Цілу мірку жита.

Украв собі та й сховав.
Прийшло сповідатись —
Лихе його підвело
Попові признатись.

Лаяв, лаяв його піп,
Торгав за чуприну,
Наостаток і сказав:
«Отак, бісів сину:

Поки жита не буде,
Була б тобі тряця! —
Поти тобі не буде
Сповіді й причастя!»

Ніщо діяти!.. Вночі
Згорбився Микита,
Потихенько попід тин
Несе мірку жита.

Приніс якось до сіней,
Хату відчиняє,
Стає, бідний, у кутку,
Пари не пускає.

А попові на той час
Не Микита сниться:

Його сонна обняла
Тлуста молодиця.

Пробудився сонний піп,
Мацнув молодицю,
Підійма на животі
Білу спідницю.

Та й говорить: «Уставай,
Нічого дрімати,
Іде турок на війну —
Москву воювати».

«Та ваш турок не біда! —
Каже чорноброва, —
Якщо він біля воріт,
То Москва готова.»

Що там було — звісна річ!
Кінчилося діло,
Аж Микита із кутка:
«Кахи!» собі сміло.

Піп схватився:
«Хто то там?»
«Я, — каже Микита, —
Отсе, — каже, — вам приніс
Вашу мірку жита.»

«А давно ж ти, — каже піп, —
До хати забрався?»
— А давно! ще на війну
Й турок не збирався!

«Неси ж, — каже, — то назад
Та спожий, на щастя,
А я тебе взавтра й так
Пущу до причастя...»

8 юня